

øvrigt opfatter jeg Sagen saaledes, som den ærede Ordfører udtalte med Hensyn til dette Ændringsforslag.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 2 er altsaa taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det?

R. Nielsen: Jeg optager det og beder om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

R. Nielsen: Jeg er ikke uenig med den ærede Ordfører i hans Opfattelse af Afstemningens Betydning, men jeg har ment at kunne gøre gældende med nogen Føje, at naar Ordføreren og Udvalget i Betænkningen have udtalt, at det er under Overvejelse, og have holdt det aabent, hvad jeg har opfattet saaledes, at det var en Henstilling til Ministeriet om at undersøge Banelinien, saa kunde den ærede Ordfører med fuld Føje i Stedet for den Maade, hvorpaa han begrundede det, da han havde Ordet første Gang om dette Forslag, have udtalt sig i Retning af, at selv om dette Forslag blev forkastet her, fastholdt Udvalget sin Opfattelse, at Undersøgelsen af denne Linie burde ske. Det var den Stilling, som jeg troede vilde have været naturlig, saa meget mere som jeg ingenlunde er sikker paa, at Forslaget vilde være faldet ved Afstemningen, men jeg er selvfølgelig heller ikke sikker paa, at det vilde være blevet vedtaget, og det var derfor naturligt, at jeg sluttede mig til dem, der tilraadede at tage det tilbage, naar den Opfattelse blev gjort gældende, som den ærede Ordfører har gjort sig til Talsmand for. Jeg skal derfor for mit Vedkommende tage Forslaget tilbage.

Formanden: Er der flere, der ville optage Forslaget? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (Krabbe): Forinden Forhandlingen gaar til Ende, vil jeg gerne have, at et Punkt blev klarert, der nogle Gange er berørt af den ærede Minister, nemlig om, hvad det i Virkeligheden er, som Udvalget i Henseende til jydsk Baner har henvendt sig til Ministeriet om. Jeg tror, at den ærede Ministers Erindring har svigtet ham, eller at det ikke har været ham nærværende, hvad Henvendelserne ere gaaede ud paa. Den første skete den 17de Februar i Fjor, og det, som der da blev

anmodet om, var Oplysninger om, hvilke ny Baner til Befordring af jydsk Eksport over Esbjerg Regeringen havde paatænkt. Det er det første. . . . (Afbrydelse af Bluhme) . . . Det var ikke det ærede Medlem, der havde fremkaldt det, men Spørgsmaalet gik ud paa dette at bede oplyst, netop hvad Regeringen paatænkte af Jærnbaneanlæg for Udførslen over Esbjerg. . . . (Indenrigsministeren: Af hvad Datum er det Brev?) . . . Af 17de Februar f. A. . . . (Indenrigsministeren: Det er ikke i min Tid) . . . Nej, det er det ikke. Denne Henvendelse førte ikke til noget videre Resultat. Saa i denne Samling var det under 21de December f. A., at Udvalget skrev til Ministeren, at man efter at den under 13de September og 19de November forrige Aar angaaende Jærnbaneanlæg i Jylland nedsatte Kommission i September f. A. havde afgivet sin Betænkning, kunde „ønske at have de Forslag foreliggende, som Regeringen maatte ville fremsætte i indeværende Samling angaaende Statsbaneanlæg i Jylland“. Derpaa modtog Udvalget et Svar gaaende ud paa, at Regeringen i Aar vilde forelægge Forslag om et Baneanlæg fra Holstebro til Give, og herpaa skriver saa Udvalget under 2den Februar d. A. til Ministeren: „I behagelig Skrivelse af 8de forrige Maaned har Deres Ekscellense tilkendegivet som Indenrigsministeriets Hensigt snarest muligt i Folketinget at fremsætte Forslag om en Statsbane fra Holstebro over Herning til Give. I denne Anledning skulde man tillade sig at henstille, at det ogsaa bebudede Forslag om Anlæg af en Statsbane fra Viborg til Herning maatte blive fremsat samtidig hermed“. Altsaa det, som det havde været Udvalget magtpaaliggende fra Begyndelsen af, er netop at fremkalde Oplysninger og Tilskyndelse til at fremme Linier til Udførsel over Esbjerg til England, og efter at Ministeren saa besluttede sig til at foreslaa en Holstebro—Give-Bane, gik Udvalget villigt ind paa Ministerens Forslag. Men efter den Tankegang, jeg har tilladt mig at fremsætte, at der for at tilvejebringe en vis Ligevægt i de jydsk Forbindelser maatte komme et Forslag, der pegede den anden Vej, hen-

Rettelse.

Sp. 5148, L. 12 og 17 f. n., samt Sp. 5149, L. 1 f. o.: „Viborg“, læs: „Silkeborg“.